

130721 Åttonde söndagen efter trefaldighet Simon Johansson.

Evangelietext: Matt 7: 22 – 29

Det är sommartider och semestertider. För några innebär det lite mer ledighet och avkoppling och kanske lite mer tid för reflexion. För andra innebär det ingen skillnad alls, vardagen ser ut som den brukar vara. Och för andra är sommaren mer hektisk än andra tider på året och inte alls något man längtar till. Många skall både resa bort, skjutsa barnen till lägret och hälsa på släkten. Också renovera huset, så att det blir som man själv vill och så att man kommer ner i kostnaden. Jag har också gjort så, renoverat, målat och inrett i hus, ganska roligt framförallt när man ser resultatet.

Ska man renovera ett gammalt hus eller bygga ett nytt behöver man först tänka efter. Hur ser det egentligen ut där jag ska bygga huset, hur är omgivningen? Vilka förutsättningar finns, vilka hinder finns. Strandtomter och sjötomter är attraktiva, men det finns ju också risker med att bygga för nära vatten, självklart går det inte att bygga var som helst även om utsikten är alldeles bedårande. Ganska självklart är det också att grunden är viktig då man bygger eller renoverar ett hus. En bra grund bär upp hela huset, en dålig grund kan orsaka sättningar i huset eller i värsta fall fuktskador som sedan sprider sig vidare i hela huset. Ska man renovera ett hus behöver man också vara noga med vad som går att förändra och vad som måste finnas kvar för att huset skall förbli stabilt, kanske det också finns regler för vad man får göra eller inte göra om huset råkar vara K – märkt.

När man väl vet vad man skall göra för att det skall bli stabilt och bra bra, går det ofta att bygga eller förändra ett hus på många olika sätt och Ett hus med stabil grund kan se olika ut, litet eller stort, rektangulärt, fyrkantigt, vara i olika material, med mer eller mindre av husets gamla inredning kvar o.s.v. Ett bra hus kan se olika ut, bara det är bra byggt och stänger ute kyla och fukt och håller i olika väder. Boendet är inte allt men viktigt och säger något om oss vare sig vi bor i hus eller lägenhet, själva eller med andra. Men bilden av huset säger också om livet i stort, vi bygger och skapar, formar i livet i stort, i relationer o.s.v. Få människor är identiska hela livet, vi formas hela tiden mer eller mindre. Uppväxten spelar roll, vad fick jag med mig där, vad fick jag inte med mig? Vårt sociala sammanhang, yrkesliv eller avsaknaden av detta spelar också roll. Tro och livsåskådning formar oss också - mer än vi kanske tror. Gudsbilder som förmedlas kan vara bra eller mindre bra, eller så talade man aldrig om Gud där vi växte upp och det formar också oss.

Omständigheter är ofta det som lett fram till dem vi är idag, dem kan man vara stolt över eller skylla på för det som senare sker i livet. Men bortom omständigheterna som fört oss dit vi är idag är det faktiskt så att du och jag själva har ansvar och möjlighet att forma våra liv. Vi är skapade av Gud och han har en tanke med oss, han kallar oss att följa honom, det är viktigare än mycket annat och i det valet har vi alltid möjlighet att säga både ja och nej. Varje dag har vi möjlighet att säga ja eller nej till att följa Gud, säga ja till oss själva, vår kallelse, säga ja till Gud. Ofta handlar det om att ta små steg, men ändå säga ja till kärlek och sanning i de sammanhang där vi står – det är för mig att följa Jesus och bygga sitt liv på honom. För att kunna göra det måste vi ibland våga ställa oss frågan, även i semestertider, ja kanske särskilt då, på vilket sätt formas ditt och mitt liv? Vilka röster formar våra liv?

Jesus använder bilden av klippan när han talar till sina lärjungar och till oss om detta. Så också ordspråksbokens författare skrev i GT – texten. *Håll fast vid mina ord, och bevara mina bud inom dig, håll mina bud så får du leva.* Kan låta ganska omodernt och annorlunda, varför låta sig påverkas av en gammal

bok från Palestina. Men även om vi lever i ett land där Gud och kyrka har en väldigt liten plats finns det inget som hindrar att vi ger det mer plats. Vi väljer hur vi formar vårt liv, som individer och grupp - på fast grund eller på lös sand? På Jesus eller på något annat, hur formas livet och vem eller vilka är med och formar ditt och mitt liv?

Vi lever i en tid där vi möts av många intryck, idéer utbyts fortare än på länge, framförallt via media. Livet ter sig mer och mer som ett öppet hav med möjlighet att färdas i många riktningar. Hur ska vi leva våra liv, forma våra liv idag – ambivalens. Kanske vi ibland saknar karta och kompass och tydliga vägmärken, något att fästa blicken på, luta oss emot. Vi vill ha tydlighet, men också frihet att tänka själv. Texten om de två husen som, liknelsen som Jesus berättar för sina lärjungar, har spelat stor roll för kyrkan när man velat försvara sin tro och lära. Ibland har texten används också mot egna, mot andra kristna som inte tror eller tänker som vi om dop eller nattvard, försoning eller äktenskap eller hur man skall se på dem som har en annan religion. Kanske är det att förnäva texten, visserligen säger den något om sanning, om vilken inriktning våra liv borde ha, men jag tror inte texten främst är avsedd för att gradera eller sortera tro eller troende.

När Jesus kallar människor säger han – följ mig! Med det menar han inte att vi i första hand skall omfatta vissa lärosatser eller formuleringar, kunna psalmverser utantill utan att egentligen förstå innehållet, vilket ibland är något äldre människors erfarenheter från sin konfirmationstid. Det är bra att kunna psalmer utantill men man behöver man också få hjälp att tolka dem. För när Jesus kallar oss vill han dela våra liv, vara med och forma vårt liv, våra liv och vår värld. Vill vi vara med i den processen, vara med i det husbygget, det livsbygget? För de första århundradenas kristna var bekännelsen till Jesus det viktigaste. Tro handlade om livet och tron på Jesus Kristus som uppstånden från de döda och som både sann Gud och sann människa. Att tro det var det man kämpade för och några fick ge sitt liv i den kampen – martyrerna.

Trots många språk och kulturer, trots olika åsikter, traditioner och sätt att fira gudstjänst kunde man samlas kring Kristus. Det fanns villolärare som det också varnas för i andra texter som läses i anslutning till dagens texter. De som uppfattades som villolärare förkastades så småningom av Kyrkan, men de som förkastades var sällan på grund av teologiska spetsfundigheter eller olika åsikter i detaljfrågor eller levnadsätt, det var nästan alltid för att de förnekade något av det som är mest identiskt med Jesus.

För att också vi idag skall formas och växa som kristna behöver vi komma närmare Kristus, våga ha honom som förebild och försöka bygga våra liv på honom. Kanske vi också i samband med det behöver låta Gud förnya våra tankar, se vilka bilder vi har av Jesus, vilka som stämmer med evangeliet och vilka som bara är vrågbilder, som kanske hindrar oss från att tro. Vi har nog omedvetet olika bilder av Jesus. Kärleksfull eller sträng, dömande eller förlåtare, tydlig eller otydlig. Inga bilder ger hela bilden av Gud för Gud är alltid större.

Tro och liv kan inte separeras - de hör inte ihop. Tro innebär också handling, aktivitet, val för det rätta och goda. Kanske det inte behöver innebära att vi formar våra liv på exakt samma sätt, snarare finns det plats för oss alla, för oss som individer, för våra olikheter på liknade sätt som våra hus ser olika ut men ändå är vackra. Vilken bild har vi av Gud? Positiv eller negativ? Lockar det och utmanar det att fördjupas i tro? Kanske vi behöver en tydligare karta och en kompass som fungerar bättre, för att använda en annan bild. Kyrkan borde kunna vara det och är det ofta för många. Vi behöver ord och berättelser som kan ge vägledning i en allt mer komplicerad värld. Vi behöver någon att se på och luta oss emot, någon att känna förtroende för, någon där jag får plats, det är Kristus det för mig.
